
ПРАВЕДНИКИ

Дохненко Олександра Василівна (1905-1990)

Довбиш (Дохненко) Любов Петрівна (1936)

ВРЯТОВАНІ

Довбиш Борис Маркович (1923-2000)

Коган Жанна, Георгій, Володимир

Олександра Василівна Дохненко з сім'єю з 12 душ мешкала на вул. Вишгородській, 63, недалеко від Бабиного Яру. Під час окупації вона працювала на залізниці в тому ж районі. В її будинку знайшли притулок єврейські діти, яким вдалося втекти з Бабиного Яру. Маючи своїх семеро дітей і ризикуючи їх життям, вона виховала ще четверо єврейських дітей-сиріт.

Доля розкидала братів і сестру Коган, а врятований Борис Довбиш зріднився з сім'єю Олександри Василівни, взявши в дружини її старшу доньку – Любов Петрівну Дохненко.

Після війни Олександра Василівна працювала охоронцем, Борис Маркович Довбиш – токарем на авторемонтному заводі. Подружжя Довбиш виростило трьох дітей, дочекалося онуків і правнуків.

Олександрі Василівні Дохненко та її доньці Любові Петрівні присвоєно 1998 року звання «Праведник Бабиного Яру».
